

OBĚŽNÍK

České katolické missie

Ročník XII

Paříž

Číslo 4

červenec-srpen 1981

Církev a stát

Právě před rokem, na počátku prázdnin, po vyhlášení drastického zvýšení cen masa, se převalila Polskem mohutná vlna protestních stávek, která skončila porážkou těch v polské vládě, kdo chtěli "tvrdě a nekompromisně" celou revoltu potlačit policejním zásahem. Konečný kompromis, podepsaný v Gdaňsku přitahuje od té doby zraky celé evropské a světové veřejnosti k Polsku a lidový tribun Lech Wałęsa je od té doby jednou z nejpopulárnějších osobností světového dění.

Mnoho papíru bylo od té doby popsáno a mnoho toho bylo řečeno o Polsku a Polácích - a v neposlední řadě také o katolické církvi v Polsku a její úloze v celém dění.

Mnoho nepěkného bylo o tom všem, včetně církve, řečeno v Československu a kupodivu mnohé z těchto výpadů našly živnou půdu a ochotné uši, zvláště mezi námi Čechy (jen se zamyslete: z jakého srdce asi může vytrysknout "vlastenecký" výkřik à la polští nefachčenkové

to dotáhli ke krachu, teď ještě si začnou místo práce stávkovat a my abychom na ně dřeli ...! Hádejte, odkud vane tento vítr!). Nejde o to, polemizovat se zastánci takových názorů. Naproti tomu ale stojí za úvahu (a ta by věru mohla být hodně dlouhá!) úloha katolické církve v celém procesu, jehož konec a výsledek jsou zatím v nedohlednu. Nejen francouzští odboráři, ale i my Češi, ať už doma nebo venku jsme stále ještě celí zkoprnělí údivem ze schůzí odborů, zahajovaných bohoslužbami a z obrazů Jana-Pavla II. (to by ještě jeden pochopil ...) a hlavně Čenstochovské madony na stěně, nad hlavami předsednictva. Předsudky o bigotnosti Poláků to zatím příliš neotřásá - někdy je to dokonce ještě upevňuje!

Máme s dostatek těch, kdo nám chtějí vysvětlit čím to, že to ... v Polsku je takové, jaké to je (v trojúhelníku vztahů národ - politická moc - církev). Je velmi důležité, znát historické, sociální a celé ostatní složky té které situace, porovnávat, analyzovat a hledat spojitosti. Víme toho dnes dosti hodně o úloze, kterou hrála katolická církev v Polsku, pravoslavná v carském Rusku a reformace i protireformace v životě křesťanů v zemích koruny české. Mnohé se tím osvětlí, mnohemu dnes ve světle těchto poznatků rozumíme lépe, než naši dědové či otcové, kteří jedním dechem volali například po odtržení od Vídně, od Říma a (na rozdíl od takového Masaryka) po nastolení romanovské dynastie v Praze ...

Zdá se, že v jednom bodě se postupně dnes vytváří shodný názor na Západě i na Východě (tam zřejmě měli realističtější názory v tomto směru od prvopočátku a přes proslulou Stalinovu otázku o počtu papežských divizí - ostatně, není právě tato otázka obratným úhybným manévrem před přítomností nepohodlné morální síly u jednacího stolu?): křesťanství není ani zdaleka mrtvou silou, a to ani v politickém ohledu! Nepostrádá pikantnosti, že v době, kdy teologie mluví o "smrti Boha", je to marxistický filozof Machovec, který píše knihu s titulem "Bůh není zcela mrtev" ...

To hlavní - jako ostatně vždy a všude - je odpověď na otázku po našich možnostech akce bezprostředně dnes a to s určitým cílem, *programem* do budoucna.

Ať už celé polské úsilí dopadne v bezprostřední budoucnosti jakkoliv a ať už tím vším polsko-české vzta-

hy budou obohaceny nebo ne, přece jen se nám otevírají nové perspektivy, přímo napojené na naši dnešní situaci a čerpající z polské zkušenosti. A nemusíme přitom ani hned snít o polské jednodolitosti a cílevědomosti. Ta u nás zřejmě ještě není v dohledu.

V současném duchovním prázdnu na Západě i na Východě se ukazuje, že ideál křesťanského způsobu života je překvapivě živý a přitažlivý. Pokud si církve (tj křesťané) zachovají patřičný kritický odstup od všech (ale opravdu ode *všech*) ideologií a forem politické moci, které se za křesťanstvím schovávají a přitom se jím v každodenním životě vůbec nenamáhají řídit; pokud církve (křesťané) zůstane svědomím těch, kdo se opravdu snaží křesťansky žít, potud zůstane křesťanství před soudem světa přitažlivým, věrohodným. Je k tomu zajisté třeba odvahy, inteligence a nezištné čestnosti. O tyto dary Boží bychom měli prosit mnohem více, než to máme doposud ve zvyku.

Ve dnešním Československu došlo v tomto ohledu k významným změnám, které nás těší, povzbuzují a které se musíme pokusit využít ve prospěch věci. První z nich je výslednicí vytrvalého tlaku režimu na všechny a na všechno, co se nějak týká náboženského života. Jde o praktické odbourání představy (ať už oprávněné nebo mylné), že náboženství je ve službě stávající politické moci. Přes všechny paxterriery je každému dnes jasné, že křesťané jsou v Československu ve velké nevýhodě kdykoliv se jedná o styk s mocí. Navíc se utváří v důsledku kolaborace některých kněží a prelátů síť tzv "podzemní církve", vymykající se přímé jednoduché kontrole, na kterou je politická moc u nás zvyklá. Bratislavská *Pravda* se před prázdninami o této skutečnosti zmínila už po druhé. Buďeme této nové skutečnosti umět využít? Máme chuť, touhu, stát se lidmi samostatnými, odvážnými v myšlenkách i v činech, naskytne-li se k nim příležitost? Nebo je našim ústředním pocitem jen ten proslulý strach, náhončí všech tyranů?

Je snadné klást další a další otázky tohoto typu. Rozhodující je a zůstane, zda z nové situace dokážeme jako jednotlivci i jako společenství vytěžit víc než jen novou látku ke starým nářkům a nekonečným, neužitečným tlachům.

Píseň o rodné zemi

Krásná jako kvítka na modranském džbánku
 je ta země, která vlastní je ti,
 krásná jako kvítka na modranském džbánku,
 sladká jako střída dalaťánku,
 do něž nůž jsi vnořil k rukojeti.

Stokrát zklamán, rady nevěda si,
 znovu vždycky navracíš se domů,
 stokrát zklamán, rady nevěda si
 k zemi bohaté a plné krásy,
 k chudé jako jaro v čerstvém lomu.

Krásná jako kvítka na modranském džbánku,
 těžká, těžká jako vlastní vina
 - není z těch, na něž se zapomíná.
 Naposledy kolem tvého spánku
 padne prudce její hořká hlína

Jaroslav SEIFERT
 oslaví 23. září tr
 své osmdesátiny
 (nar. 23. 9. 1901)

Zajímavosti z domova i ze světa

Megra Glomp, dosavadní sekretář kardinála Wyszyńského, se stal novým arcibiskupem Hnězdna a Varšavy. Hned na počátku své činnosti se sešel s předsedou vlády Jaruselským k jednání o nesnadné situaci nejen v polském hospodářství, ale také v jiných oblastech. Bezprostředním podnětem byly zřejmě nové stávky, které propukly po ohlášení připravovaného drastického zvýšení cen potravin.

Arcibiskup Glomp, jehož jmenování kardinálem se očekává v nejbližší době, platí za obratného diplomata umírněné tendence. Jeho jmenování je gestem dobré vůle ze strany církve vůči polské vládě. Buď jak buď přebírá nesnadné dědictví v kritickém okamžiku polských dějin. Naše modlitby jej budou provázet stejně jako celý polský národ!

Kardinál Tomášek, primas český, zastupoval svůj národ při pohřbu kardinála Wyszyńského 1. června. Tato událost připadla doprostřed jeho pobytu v Římě, kde se kromě osobní audience u sv. Otce a účasti na mezinárodním sjezdu delegátů biskupských konferencí zúčastnil řady dalších menších akcí. Čeští katolíci doma i venku se nepřetávají modlit za jeho zdraví; při jeho pokročilém věku a současné situaci v naší zemi je se čeho obávat!

Aféra hladovky bratislavských seminaristů před necelým rokem (20. a 21. října 1980) není zcela u konce: po zdánlivém uklidnění bez sankcí proti organizátorům, kteří tak chtěli vyjádřit svůj protest proti kolaboraci paxterriérů s ateistickým režimem v Československu, bylo na začátku letního semestru vyloučeno 11 seminaristů na rok ze studia. Jejich spolustudenti se nejdříve rozhodli na protest proti tomuto opatření rovněž opustit seminář; přes naléhání seminárního vedení na umírněnost, byl nakonec vypracován otevřený dopis vedení fakulty, ordinářům Československa a všem diecézím v Rakousku s voláním o pomoc v boji proti diskriminaci v semináři. Sedm studentů odmítlo pokračovat ve studiu, dokud nebudou odvolány trestní sankce proti vyloučeným.

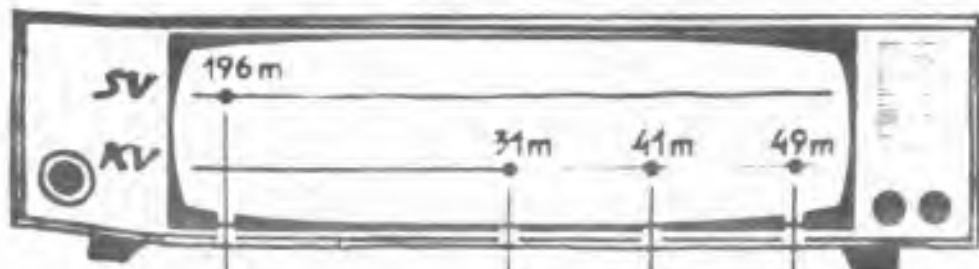
Josef Hodic, jeden z prominentních a velmi činných českých disidentů, se vrátil z Rakouska do Československa. Hodic dostal už po roce pobytu rakouské státní občanství a jako znalec politiky Sovětského Svazu pracoval v tomto oboru v různých institucích a spolupracoval s mnoha exilovými organizacemi. Jeho návrat vyvolal v Rakousku mnoho rozruchu a celým případem se musela nakonec zabývat i rakouská spolková vláda. Kancléř Kreisky nevylučuje, že se Hodic mohl stát obětí tlaku ze strany československých úřadů a že by v tomto případě nešlo o skutečně dobrovolný návrat, jak to tvrdí československé vyslanectví ve Vídni. V každém případě se Hodičův případ odrazí negativně v postoji rakouské administrativy jmenovitě vůči žadatelům o rakouské občanství.

VATIKÁNSKÝ

ROZHLAS

ČESKY

1530 kHz
19.45
5.45

9645 kHz
19.45

7250 kHz
19.45

6490 kHz
19.45
5.45

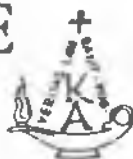
hod
hod

Znáte

?

nový život

STUDIE

Veškeré informace včetně čísel na ukázkou si můžete vyžádat na adrese *České Katolické Misie v Paříži*, u všech českých kněží jinde na světě nebo přímo na adrese našeho střediska *Křesťanská Akademie*, jehož sídlo je v Římě na adrese

ACCADEMIA CRISTIANA

Via Concordia 1.

00183 ROMA/Italie

NOVÝ ŽIVOT je měsíčník, určený širšímu publiku, s důležitým podrobným přehledem zpráv z katolického světa a jmenovitě z Československa. Přináší rovněž recenze nově vyšlých knih českého exilu, meditace, články duchovního zaměření, poesii aj. *Roční předplatné 40,-FF*

STUDIE vycházejí šestkrát ročně a obracejí se na katolickou inteligenci. Přinášejí náměty k myšlenkovým proudům uvnitř církve i mimo ni, specializované studie teologického, filosofického, historického i jiného charakteru. *Roční předplatné 80,-FF*

ČTĚTE - ROZŠÍŘUJTE - PODPORUJTE ČESKÝ KATOLICKÝ TISK!

V srpnu a září si připomínáme

8. 8. 1221 zemřel sv. Dominik, zakladatel řádu kazatelů ve Fanjeaux
- srpen 431 koncil v Efezu (3. ekumenický koncil) odsuzuje Nestoriovo učení, upírající mj P. Marii titul Matky Boží
22. 8. 1891 zemřel Jan Neruda
23. 8. 1976 zemřel Msgr Vasil Hopko, světící biskup prešovské diecéze řeckokatolické církve uniátů, která je od té doby bez biskupa
23. 8. 1851 se v Hronově narodil spisovatel A. Jirásek
29. 8. 1526 zahynul v bitvě u Moháče Ludvík Jagellonský. Po něm dosedli na český trůn Habsburci
1. 9. 1941 zemřel básník Jiří Orten
11. 9. 1971 zemřel N. S. Chruščev
13. 9. 81 zemřel císař Titus Flavius Vespasián, který dobyl Jeruzalém a zastavil drastickým zásahem chrámový židovský kult
16. 9. 921 byla na svém hradě Tetín zardoušena sv. Ludmila, babička sv. Václava
23. 9. 1901 se narodil český básník J. Seifert
25. 9. 1906 se narodil hud. skladatel J. Ježek
30. 9. 1906 se narodil hobojista, skladatel a dirigent V. Smetáček, který je také zakladatelem proslulého Pražského kvinteta
28. 9. 1971 zemřel básník Bohuslav Reynek

ČETLI JSME KNIHU

(George Orwell, *Zvířecí statek*, vydal INDEX v Kolíně nad Rýnem)

Po celý ten rok pracovala zvířata ještě tvrději než v roce minulém. Mnohdy se zvířatům zdálo, že pracují déle a nemají k jídlu více než za Horáka. V neděli dopoledne jim Piskloun z dlouhého svitku papíru, svíraného mezi kopyty, předčítal nekonečné řady čísel svědčících o tom, že se výroba všech druhů potravin zvýšila o dvě, tři sta či pět set procent. Zvířata neměla důvodu mu nevěřit, zvláště když si již jasně nevzpomínala na život před Povstáním; ale byly dny, kdy se jim zdálo, že by měla raději méně čísel a více jídla.

Všechny rozkazy byly teď vydávány prostřednictvím Pisklouna či některého jiného vepře. Samotný Napoleon se neobjevoval na veřejnosti častěji než jednou za čtrnáct dní. Když se přece jen ukázal, byl nyní provázen nejen kamonstvem psů, nýbrž i černým kohoutem, který před ním pochodoval a jako nějaký trubač ohlašoval každý jeho projev hlučným "kikirikí". Říkalo se též, že Napoleon obývá v domě od ostatních zvířat oddělené prostory. Jí zde prý sám, obsluhován dvěma psy, z drahocenného jídelního servisu, dříve vystaveného v příborníku v obývacím pokoji. Bylo též oznámeno, že se bude z pušky každoročně střílet kromě dvou dosavadních výročí i o Napoleonových narozeninách.

O Napoleonovi se teď už nemluvalo prostě jako o "Napoleonovi", nýbrž byl oficiálně nazýván "Náš Vůdce Kamarád Napoleon" a vepři si s oblibou vymýšleli tituly jako "Otec všech zvířat", "Postrach lidstva", "Ochránce ovčí rasy", "Kachní přítel" a podobně. Ve svých projevech hovořil Piskloun se slzami v očích o Napoleonově moudrosti, dobrotě jeho srdce a hluboké lásce, již chová ke všem zvířatům; miluje prý zejména nešťastné tvory žijící dosud v nevědomosti a porobě na jiných statcích. Stalo se zvykem dávat Napoleonovi zásluhu za každý úspěch a za každou šťastnou náhodu. Často bylo slyšet, jak jedna slepice říká druhé: "Pod vedením našeho Vůdce, Kamaráda Napoleona, jsem snesla v šesti dnech pět vajec" nebo jak dvě krávy u napajedla volají: "Jak výtečně chutná, díky vedení Kamaráda Napoleona, tato voda!"

... ..

Zatím šel život dál a byl tvrdý. Zima byla právě

tak studená jako minulého roku a jídla bylo spíše ještě méně. Opět byly sníženy příděly s výjimkou dávek pro psy a vepře. Přílišné rovnostářství v přídělech, vysvětlil Piskloun, by bylo v rozporu se zásadami Animalismu. Piskloun též zvířatům snadno dokázal, že jakkoliv by se jim to mohlo zdát, netrpí nedostatkem. Pravda, dočasně bylo třeba přikročit k jisté úpravě přídělů (Piskloun hovořil vždy o úpravě, nikdy o snížení), ale ve srovnání s poměry za Horáka je zlepšení stále obrovské. Na základě čísel, spěšně předčítaných z papíru, Piskloun zvířatům svým pronikavým hlasem podrobně dokazoval, že mají více ovsu, více sena a více řepy než za Horáka, že pracují méně hodin, že mají pitnou vodu lepší kvality a žijí déle, že mají nižší dětskou úmrtnost, více slámy ve chlívkách a že je méně sužují mouchy. Po pravdě řečeno jim Horák a vše, co s ním souviselo, již téměř vymizelo z paměti. Věděla, že je teď život drsný a nuzný, že často hladoví a často mrznou a že když právě nespí, obvykle pracují. Za starých dob to však bylo nepochybně horší. Byla ráda, že tomu mohou věřit.

Všechna zvířata jsou si rovná
ALE NĚKTERÁ JSOU SI ROVNĚJŠÍ

*(závěrečná fáze ideologické evoluce
na zvířecím statku)*

Opravdu se neboj, soudruhu, a řekni mi upřímně: bylo to lepší nebo horší za cara, než teď? - ptá se u píva po schůzi nejstaršího mužika mladý komisař, kterého poslali z Moskvy školit ázerbájdžánské kolchozníky.

No, víš, soudruhu komisaři, rozvádě se rakonec mužíkovi jazyk (jen se opatrně rozhlíží, jestli neposlouchá ještě někdo jiný) - za cara jsem ještě měl náhradní láptě pod postelí, no a teď ... jaksi ... mám jen co mám na sobě!

Ale soudruhu - to snad není žádné měřítko! Podívej, v kapitalistické Africe nemají černoši vůbec žádné láptě!

A to se mi nechce věřit!- *ohražuje se mužík*. Předešlý soudruh komisař nám říkal, že s budováním Animalismu jsme my ze všech zemí na světě nejdále!

Pan Prof. Jiránek patřil k posrpnovým uprchlíkům z r. 1968. Mnozí si snad ještě vzpomenou na přednášku o národohospodářství, kterou nám udělal ještě v sále vedle kostela St Germain l'Auxerrois. Jeden z jeho synů měl před třemi lety výstavu svých grafických listů v našem farním sále - to bylo těsně po tragickém skonudbery pana Prof. Jiráňka (byla zabita elektrickým proudem při koupeli ve vaně). Její maminka, manželka Prof. Jiráňka tím utrpěla šok takové síly, že se z už nikdy zcela nezotavila. Po náhlé smrti svého manžela na střevní nemoc musela být svěřena do ústavní péče.

Život v cizině klade zvýšené nároky na fyzickou a ještě více psychickou konstituci každého jedince. Dochází i k překročení hranice únosnosti ...

Jako nedoručitelný nám byl vrácen *Oběžník*

Barták J. 93000 Bondy
Jiránek S. 80000 Amiens
Pavel A. 92000 Boulogne-Billancourt
Sollar P. 75012 Paris

Na Oběžník a na Českou Misi přispěli:

Anonym 2x	Bubeníček	Faucher	Fiedler	Scherer-Dolg.
Horky	Křížová	Matula	Nečasová	Schovanec

Všem dárcům bez rozdílu upřímné PÁN BŮH ZAPLATÍ!

Příspěvky šekem na

MISSION CATHOLIQUE TCHEQUE CCP 20 138 63M Paris

Náš program:

Mše sv.: Každou první a třetí sobotu v měsíci v 17.15 hod, tj ve čtvrt na šest večer v kapli domu CENTRE SEVRES
35, rue de Sévres 75006 PARIS
(metro Sèvres-Babylone)

Po mši sv.: Pravidelná setkání v sále č. 5. (přízemí domu) s kulturním programem

Na září a říjen jsme připravili:

19. září zahajovací setkání s aperitivem. Budeme si moci sdělit své prázdninové dojmy a případně vyslovit přání k programu začínajícího roku
3. října otec Kolář nám zopakuje svůj referát ze symposia v Brixenu na téma *J. Viklef a jeho vliv na M. Jana Husa a husitismus v Čechách*
17. října Ing Frynta, český architekt žijící na jihu Francie, promluví o svých tamějších pracovních odborných zkušenostech (s výhradou; není definitivně potvrzeno přednášejícím)

Certificat d'inscription n. 52316

"OBĚŽNÍK - Circulaire", bulletin de la Mission Catholique Tchèque.

Périodique paraissant 6 fois par an (abonnement 10,-ff)

Editeur responsable: Mgr. H. Parolek, P. Petr Kolář

35, rue de Sévres, 75006 P a r i s , tél. 544-58-91, CCP 201 38 63 Paris